

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ing. Jaroslava Zelenky, Ph.D. a soudců JUDr. Ing. Kamily Balounové a JUDr. Jitky Drobné v insolvenční věci

dlužnice:

Hana Hrůšová, narozená 22. 3. 1976
bytem Chocerady 45, 257 24 Chocerady
zastoupená advokátkou JUDr. Lucií Horčíčkovou
sídlem Jednořadá 1051/53, 160 00 Praha 6

o odvolání dlužnice proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 26. listopadu 2020, č. j. KSPH 67 INS 5496/2018-B-28,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 26. listopadu 2020, č. j. KSPH 67 INS 5496/2018-B-28, se mění tak, že se určuje dlužnici ze mzdy za měsíc říjen 2020 měsíční splátka na oddlužení plněním splátkového kalendáře ve výši 15 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Ve výroku uvedeném usnesením Krajský soud v Praze zamítl návrh dlužnice Hany Hrůšové (dále jen dlužnice) na stanovení jiné výše měsíčních splátek.
2. V odůvodnění tohoto usnesení soud I. stupně zejména uvedl, že usnesením ze dne 11. 7. 2018 (B-5) schválil oddlužení dlužnice plněním splátkového kalendáře a současně jí uložil, aby po dobu 5 let až do úplného zaplacení všech závazků platila ze svého příjmu nezajištěným věřitelům prostřednictvím insolvenčního správce Tomko a partneri, v.o.s. (dále jen správce) vždy k 25. dni v měsíci částku, která svým rozsahem odpovídá částce, kterou mohou být při výkonu rozhodnutí nebo při exekuci uspokojeny přednostní pohledávky. Podáním doručeným soudem dne 5. 11. 2020 (B-23) dlužnice požádala o ponechání mimořádné odměny s tím, že pracuje jako zdravotní sestra na infekčním oddělení COVID – 19, kde jí byla přislíbena tato odměna za práci ve ztížených podmínkách po dobu koronavirové krize, že je jediná, kdo má v rodině stálý pracovní poměr, stará se o své rodiče a rodiče přítele, jehož úspory se v důsledku pandemie tenčí. Ze zprávy správce ze dne 20. 11. 2020 (B-27) soud I. stupně zjistil, že dlužnice má průměrný příjem ve výši 27 506 Kč, je svobodná a má jednu vyživovací povinnost, celková výše nezajištěných pohledávek činí 2 098 398,50 Kč a zajištěných pohledávek 1 202 518,02 Kč, za 28 měsíců trvání oddlužení uhradila dlužnice nezajištěným věřitelům pohledávky ve výši 395 966,50 Kč, což představuje 18,87 % jejich hodnoty, že dlužnici nevznikly žádné nové dluhy po splatnosti a všechny pohledávky za majetkovou podstatou jsou rovněž průběžně placeny a že na zálohách na odměnu a hotové výdaje neneviduje správce žádný dluh.
3. Soud I. stupně citoval § 398 odst. 4 a § 407 odst. 3 insolvenčního zákona (dále též IZ) a uzavřel, že v daném případě dlužnice netvrdila a ani neprokázala podstatnou změnu osobních nebo majetkových poměrů, jež by odůvodňovaly snížení měsíčních splátek, když u ní sice nastala určitá změna v důsledku koronavirové krize, jež se promítla i do jejího zaměstnání, neboť je vystavena vyššímu ohrožení nákazy virem COVID – 19, za což by měla obdržet mimořádnou odměnu,

avšak nejedná se o takovou podstatnou změnu poměrů, jež by umožnila stanovení jiné výše měsíčních splátek. Okolností jako je ztráta zaměstnání přítele, anebo nutnost starat se o rodiče nemohou být důvodem pro snížení splátek nebo ponechání mimořádné odměny, když dlužnice dosud uspokojila nezajištěné pohledávky věřitelů jen ve výši 18,87 % jejich hodnoty a očekávaná míra uspokojení dosahuje toliko 37,58 %, tedy méně než 50 %. Dlužnice neprokázala podstatnou změnu osobních nebo majetkových poměrů, jež by odůvodňovaly snížení měsíčních splátek a ponechání mimořádné odměny, proto soud I. stupně návrh dlužnice na snížení splátek zamítl.

4. Proti tomuto usnesení se dlužnice včas odvolala (B-29; B-31), neboť s ním nesouhlasila a namítala, že žádala o ponechání mimořádné odměny s ohledem na znatelné zhoršení její finanční situace, když její přítel nemá z důvodu pandemie dostatek práce, po úhradě nezbytně nutných nákladů spojených s bydlením, energií, léků a dopravy do práce jí nezbyvá dostatek prostředků na důstojný a kvalitní život, přičemž má fyzicky, časově a psychicky náročnou práci, je rozvedená a má v péči dospívajícího syna.
5. Vrchní soud v Praze přezkoumal napadené usnesení včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a shledal, že je odvolání důvodné.

A) Rozhodné znění insolvenčního zákona:

6. Předně je třeba soudu I. stupně vytknout, že na věc aplikoval nesprávné znění insolvenčního zákona.
7. S účinností od 24. 4. 2020 byl insolvenční zákon změněn zákonem č. 191/2020 Sb., o některých opatřeních ke zmírnění dopadů epidemie koronaviru SARS CoV-2 na osoby účastnící se soudního řízení, poškozené, oběti trestných činů a právnické osoby a o změně insolvenčního zákona a občanském soudním řádu (dále jen koronavirový zákon), mimo jiné tak, že v § 14 tohoto zákona byla přijata zvláštní opatření ve vztahu k plnění splátkového kalendáře, jež podle § 36 téhož zákona nabývají účinnosti dnem jeho vyhlášení (24. 4. 2020).
8. V daném případě byl úpadek dlužnice zjištěn usnesením ze dne 30. 4. 2018 (A-7) a o zamítnutí návrhu dlužnice na snížení měsíčních splátek dle § 407 odst. 3 IZ bylo rozhodnuto napadeným usnesením ze dne 26. 11. 2020 (B-28). Bylo tedy na místě na věc aplikovat IZ nejen ve znění účinném do 31. 5. 2019 (před nabytím účinnosti zákona č. 31/2019 Sb.), ale též mimořádná a dočasně účinná ustanovení koronavirového zákona, což soud I. stupně přehlédl.
9. Podle § 398 odst. 4 IZ, ve znění účinném do 31. 5. 2019, dlužníku, který o to požádal v návrhu na povolení oddlužení nebo v odůvodněných případech nejpozději při jednání s insolvenčním správcem podle § 410 odst. 2, může insolvenční soud stanovit jinou výši měsíčních splátek. Učiní tak jen tehdy, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že hodnota plnění, které při oddlužení obdrží nezajištění věřitelé, bude stejná nebo vyšší než 50 % jejich pohledávek, anebo stejná nebo vyšší než hodnota plnění, na které se tito věřitelé s dlužníkem dohodli. Přitom dále přihlédne k důvodům, které vedly k dlužníkově úpadku, k celkové výši dlužníkových závazků, k dosavadní a očekávané výši dlužníkových příjmů, k opatřením, která dlužník činí k zachování a zvýšení svých příjmů a ke snížení svých závazků, a k doporučení věřitelů. Dlužníkovým návrhem jiné výše měsíčních splátek není insolvenční soud vázán. K opožděné žádosti insolvenční soud nepřihlíží.
10. Podle § 407 odst. 3 IZ, ve znění účinném do 31. 5. 2019, rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře insolvenční soud i bez návrhu změní, jestliže se podstatně změnila okolnosti, které jsou rozhodující pro výši a další trvání stanovených měsíčních splátek; ustanovení § 418 odst. 1 písm. b) tím není dotčeno. Pro doručení, zveřejnění a účinky tohoto rozhodnutí platí totéž co o doručení, zveřejnění a účincích rozhodnutí o schválení oddlužení. Proti tomuto rozhodnutí může podat odvolání pouze věřitel, který podle něj obdrží na úhradu své pohledávky méně než podle měněného rozhodnutí.

11. Shora citovaná ustanovení § 398 odst. 4 a § 407 odst. 3 IZ (dle nichž soud I. stupně věc nesprávně posuzoval) byla významně modifikována § 14 odst. 1 koronavirového zákona a to tak, že v oddlužení plněním splátkového kalendáře v insolvenčním řízení, které bylo zahájeno a v němž bylo vydáno rozhodnutí o úpadku dlužníka do 31. 5. 2019, se v případě rozhodnutí podle § 407 odst. 3 IZ, bylo-li toto rozhodnutí vydáno v období ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona do uplynutí 12 měsíců od ukončení nebo zrušení mimořádného opatření při epidemii, nepoužije § 398 odst. 4 IZ. Dlužníkovým návrhem není insolvenční soud vázán. Rozhodnutí podle věty první se doručuje zvlášť pouze dlužníkovi a odvolání proti němu není přípustné.
12. Ze shora uvedeného plyne, že pokud bylo rozhodnutí o úpadku dlužnice vydáno před 31. 5. 2019 (A-7) nelze s účinností od 24. 4. 2020 až do uplynutí 12 měsíců od ukončení nebo zrušení mimořádného opatření při epidemii při rozhodování dle § 407 odst. 3 IZ použít § 398 odst. 4 IZ.
13. Soud I. stupně tak pochybil, když na věc neaplikoval § 14 odst. 1 koronavirového zákona.
14. Třeba připomenout, že z důvodové zprávy ke koronavirovému zákonu se podává, že vyloučení použití § 398 odst. 4 IZ směřuje k odstranění podmínek (mezi něž patřil i požadavek nejméně 50% uspokojení pohledávek nezajištěných věřitelů) při rozhodování o změně schváleného oddlužení splátkového kalendáře. Aplikační rozsah je tak limitován na oddlužení probíhající podle právní úpravy účinné před nabytím účinnosti zákona č. 31/2019 Sb., kdy se umožňuje dlužníkům podat návrh na snížení splátek, aniž by byli omezeni vůči věřitelům, a to včetně možnosti podat opravný prostředek. Jinak řečeno, o změně rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře tedy insolvenční soud rozhodne pouze za podmínek § 407 odst. 3 IZ, tedy s přihlédnutím k tomu, zda došlo k podstatné změně okolností, které jsou rozhodující pro výši a další trvání stanovených měsíčních splátek, přičemž všechny skutečnosti uvedené v § 398 odst. 4 IZ jsou po přechodnou dobu irelevantní. Pro posouzení návrhu dlužníka na stanovení jiné výše splátek se tak po přechodnou dobu stává nepodstatným: a) důvodný předpoklad učiněný se zřetelem ke všem okolnostem, že hodnota plnění, které při oddlužení obdrží nezajištění věřitelé, bude stejná nebo vyšší než 50 % jejich pohledávek, anebo stejná nebo vyšší než hodnota plnění, na které se tito věřitelé s dlužníkem dohodli, b) důvody vedoucí k úpadku dlužníka, c) celková výše dlužníkových závazků, d) dosavadní a očekávaná výše dlužníkových příjmů, e) opatření, která dlužník činí k zachování a zvýšení svých příjmů a ke snížení svých závazků, anebo f) doporučení věřitelů.

B) Skutkový stav věci:

15. Ze spisu odvolací soud ověřil, že se insolvenčním návrhem ze dne 4. 4. 2018 (A-1) dlužnice domáhala, aby byl zjištěn její úpadek a povoleno oddlužení s tím, že je zaměstnána v Nemocnici Rudolfa a Stefanie Benešov, a.s., s čistým měsíčním příjmem ve výši 27 000 Kč a má vyživovací povinnost k jednomu dítěti. Usnesením ze dne 30. 4. 2018 (A-7) soud I. stupně zjistil úpadek dlužnice a povolil jeho řešení oddlužením. Ze zprávy pro oddlužení ze dne 18. 6. 2018 (B-3) vyplývá, že dlužnice pracuje v Nemocnici Rudolfa a Stefanie Benešov, a.s. s čistým měsíčním příjmem ve výši 25 060 Kč, žije ve společné domácnosti pouze s jednou osobou – matkou, jež hradí veškeré náklady spojené s bydlením. Usnesením ze dne 11. 7. 2018 (B-5) soud I. stupně schválil oddlužení dlužnice plněním splátkového kalendáře, uložil jí povinnost, aby po dobu 5 let trvání oddlužení do úplného zaplacení závazků, platila ze svého příjmu nezajištěným věřitelům prostřednictvím správce vždy k 25. dni v měsíci částku, která svým rozsahem odpovídá částce, kterou mohou být při výkonu rozhodnutí nebo při exekuci uspokojeny přednostní pohledávky a současně ji poučil o povinnosti vydat správci mimořádné příjmy za účelem mimořádných splátek nad rámec splátkového kalendáře (§ 412 odst. 1 písm. b) IZ).
16. Podáním ze dne 27. 10. 2020 doručeným soudem I. stupně dne 5. 11. 2020 (B-23) požádala dlužnice o povolení vyplacení mimořádné odměny s tím, že je zaměstnána jako sestra u lůžka na oddělení ORL a chirurgie hlavy a krku, nicméně od konce září stejně jako v jarních měsících

tohoto roku pracovala na infekčním oddělení COVID – 19, sloužila ve dvanáctihodinových směnách bez možnosti odpočinku. Za tuto nelehkou službu jí má být za měsíc říjen vyplacena mimořádná odměna jako součást mzdy. Je si vědoma toho, že nese plnou odpovědnost za své dluhy, avšak v tomto mimořádném období se úspory, které její přítel měl, nebezpečně zmenšují a jeho zaměstnavatel nemá v důsledku pandemie dostatek práce. O pomoc nemůže žádat ani své rodiče, o něž se stará, stejně jako se stará o imobilní rodiče přítele. V jarní vlně pandemie však vše ještě zvládla, ale nyní na podzim je situace mnohem horší a o nějakých půjčkách nemůže být řeč.

17. Správce ve své zprávě ze dne 20. 11. 2020 o stavu řízení (B-26, B-27) zejména uvedl, že dlužnice v průběhu oddlužení řádně plní všechny své povinnosti, každý měsíc pravidelně hradí splátky a nikdy nezaznamenal výpadek v jejím příjmu, jehož průměrná výše činí 27 506 Kč. Dlužnice uhradila za dobu trvání oddlužení celkovou částku 443 822 Kč. Na platbu zálohy na odměnu a hotové výdaje správce je určeno 33 759 Kč + deponace šestiměsíční zálohy ve výši 6 534 Kč. Zajištěný věřitel již obdržel 1 202 518,02 Kč (tj. 100% uspokojení), nezajištění věřitelé obdrželi 395 966,50 Kč (tj. zatím 18,87 % hodnoty jejich pohledávek s tím, že by měli být uspokojeni z 38% na konci pětiletého cyklu splátkového kalendáře). Proto správce navrhl ponechat dlužnici mimořádnou odměnu z dotace Ministerstva zdravotnictví ČR, která jí byla vyplacena v souvislosti s epidemií COVID – 19 za období jaro 2020 a dále po dobu krizového stavu ve zdravotnictví, nebo alespoň její poměrnou část. Připomněl, že mu dlužnice poskytuje potřebnou součinnost, plní si své povinnosti a v zaměstnání musí být oblečena v ochranném obleku, respirátoru, štítu a rukavicích, několik hodin nemůže jíst, pít a ani si dojít na toaletu. Tyto ztížené pracovní podmínky a její práce je psychicky i fyzicky náročná. Proto správce navrhoval, aby soud I. stupně žádosti dlužnice vyhověl.
 18. Za této situace soud I. stupně posoudil žádost dlužnice o ponechání mimořádné odměny jako návrh na stanovení jiné výše měsíčních splátek a napadeným usnesením jej zamítl.
- C) Jádru problému:
19. Pro posouzení žádosti dlužnice o ponechání odměny spočívající v mimořádném ohodnocení zdravotnického personálu v souvislosti s epidemií COVID – 19 na jaře 2020 je třeba objasnit povahu tohoto mimořádného ocenění.
 20. Podle § 412 odst. 1 IZ, ve znění účinném do 31. 5. 2019, po dobu trvání účinků schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře je dlužník mj. povinen a) vykonávat přiměřenou výdělečnou činnost a v případě, že je nezaměstnaný, o získání příjmu usilovat; nesmí rovněž odmítat splnitelnou možnost si příjem obstarat, b) hodnoty získané dědictvím, darem a z neúčinného právního úkonu, jakož i majetek, který dlužník neuvedl v seznamu majetku, ač tuto povinnost měl, vydat insolvenčnímu správci ke zpeněžení a výtěžek, stejně jako jiné své mimořádné příjmy, použít k mimořádným splátkám nad rámec splátkového kalendáře.
 21. Z citovaného ustanovení je zřejmé, že za normálních poměrů (neovlivněných celorepublikovým nouzovým stavem způsobeným epidemií COVID – 19) má dlužník v oddlužení pravidelnou povinnost vykonávat přiměřenou výdělečnou činnost a že k mimořádným splátkám nad rámec splátkového kalendáře má použít i jiné své mimořádné příjmy (např. prémie či jiné výkonnostní odměny).
 22. Pokud jde o přiměřenou výdělečnou činnost, je odvolací soud přesvědčen o tom, že pro účely posouzení řádného plnění schváleného oddlužení je dostatečné, že dlužnice v nemocnici řádně vykonávala svoji profesi všeobecné zdravotní sestry u lůžka na oddělení ORL a chirurgie hlavy a krku, za což také pobírala pravidelně mzdu. Jestliže však byla dlužnice v době jarního nouzového stavu vyhlášeného usneseními vlády ČR ze dne 12. 3. 2020, č. 69/2020 Sb. a ze dne 15. 3. 2020, č. 85/2020 Sb. přerazena na rizikové infekční oddělení COVID – 19, kde ve dvanáctihodinových směnách za použití speciálních ochranných prostředků nasazovala svůj život a zdraví při péči o pacienty pozitivními COVID – 19, šlo o pracovní (výdělečnou) činnost zcela mimo rámec

běžného standardu vyžadovaného schváleným oddlužením a kterou by bylo lze od dlužnice spravedlivě vyžadovat. Pokud má být za tento nadstandardní pracovní výkon dlužnice honorována formou mimořádného ohodnocení zdravotnického personálu v souvislosti s epidemií COVID – 19 na jaře 2020 na základě dotačního programu Ministerstva zdravotnictví ČR, jehož cílem je zvláštní ocenění státu pro zaměstnance poskytovatelů lůžkové péče za práci ve ztíženém pracovním prostředí, kdy byl zaměstnanec vystaven riziku nákazy z důvodu nezbytného soustavného přímého osobního kontaktu s jinými fyzickými osobami při výkonu sjednaného druhu práce nebo ztíženého provozu v souvislosti s aplikací opatření proti šíření nákazy COVID – 19, pak takové finanční ocenění nelze bez souhlasu dlužnice použít k mimořádným splátkám nad rámec splátkového kalendáře. Jinými slovy řečeno, mimořádné finanční ohodnocení zdravotnického personálu v souvislosti s epidemií COVID – 19 nelze považovat za mimořádný příjem ve smyslu § 412 odst. 1 písm. b) IZ, ve znění účinném do 31. 5. 2019, jenž by byla dlužnice povinna vydat. Opačný názor zastávaný soudem I. stupně a vycházející jen z jazykového výkladu § 412 odst. 1 písm. b) IZ, ve znění účinném do 31. 5. 2019, je dle názoru odvolacího soudu ve zjevném rozporu s dobrými mravy a principy spravedlnosti tak, jak je vnímá většina české společnosti. Zásady insolvenčního řízení (zejména § 5 písm. a) IZ), jež jsou závazné jen pro účastníky a další subjekty insolvenčního řízení, v době nouzového stavu vyvolaného epidemií COVID – 19 tak nutně ustupují obecnému zájmu celku – celé české společnosti.

23. K tomu je třeba doplnit, že existenci podzimního mimořádného ohodnocení zdravotnického personálu v souvislosti s epidemií COVID – 19 na jaře 2020 nemohl objektivně předvídat koronavirový zákon přijatý ve stavu legislativní nouze v dubnu 2020 a že IZ, ve znění účinném od 1. 6. 2019, jež však kvůli jeho přechodným ustanovením nelze na posuzovanou věc přímo aplikovat, ve svém novelizovaném § 412 odst. 1 písm. b) nově (a opět nedostatečně) upravuje alespoň to, že se za mimořádný příjem nepovažuje plnění z pojistných smluv o škodovém pojištění a plnění z titulu práva na náhradu majetkové a nemajetkové újmy.
24. Dle názoru odvolacího soudu není absence výslovné zákonné úpravy toho, že mimořádné ohodnocení zdravotnického personálu v souvislosti s epidemií COVID – 19 na jaře 2020 nelze považovat za mimořádný příjem pro oddlužení, výsledkem záměru zákonodárce, nýbrž jeho opomenutím a nedomyšlením všech konsekvencí, což lze dle přesvědčení odvolacího soudu judikatorně napravit. Ostatně právě v tom tkví podstata práce soudce: nerozhodovat mechanicky jen podle zaběhlých schémat, nýbrž zákony – včetně pravidelně a překotně novelizovaného IZ – vykládat podle nejlepšího vědomí a svědomí a rozhodovat nestranně a spravedlivě. Uvedené platí o to více v době nouzového stavu vyvolaného epidemií COVID – 19, kdy je též soud povinen udělat vše pro spravedlivé řešení, jakkoliv se to může jevit složité či troufalé, neboť přežití každého z nás může být již zítra právě v rukou zdravotníků, jimž právem náleží náš respekt a úcta, jakož i zvláštní ocenění státu za jejich nezastupitelnou práci v boji s nákazou COVID – 19. Odejmout některým zdravotníkům – dlužníkům v insolvenčním řízení – toto mimořádné finanční ocenění státu jen proto, že nedomyšleně novelizovaný IZ *expressis verbis* na takovou situaci prozatím vůbec nepamatuje, vnímá odvolací soud jako zjevnou nespravedlnost a amorálnost, již je třeba bez zbytečného prodlení napravit, neboť COVID – 19 nepočká, než si vše „legislativně ošetříme“. Treba dodat, že kdyby soud I. stupně návrhu dlužnice bez dalšího vyhověl, nebylo by lze se proti jeho rozhodnutí odvolat (§ 14 odst. 1 koronavirového zákona) a v odvolacím řízení by nebylo co ani věcně přezkoumávat.

D) Řešení věci:

25. V dané věci dlužnice doložila výplatní páskou a zejména sdělením zaměstnavatele ze dne 13. 11. 2020 (B-29), že je zaměstnankyní Nemocnice Rudolfa a Stefanie Benešov, a.s., že její pracovní výkon je výborný, je svědomitá a její nadřízená vrchní sestra je s její prací velice spokojena a že ve mzdě za měsíc říjen 2020 má zahrnuté mimořádné finanční ohodnocení zdravotnického personálu v souvislosti s epidemií COVID – 19 na jaře 2020 ve výši 75 000 Kč hrubého a mimořádnou odměnu za práci u lůžka s pacienty s COVID – 19 ve výši 4 800 Kč

hrubého s tím, že odměny za práci u lůžka s pacienty s COVID – 19 jí budou vypláceny též v následujících měsících po dobu krizového stavu ve zdravotnictví; z celkové hrubé mzdy za říjen 2020 (122 078 Kč) tak bylo pro oddlužení strženo 70 205 Kč a dlužnici zůstalo k výplatě 17 237 Kč. Z obsahu insolvenčního spisu se shodně podává, že dlužnice bezvadně plní též všechny své povinnosti v oddlužení a že správce navrhoval žádosti dlužnice vyhovět. Za této situace je odvolací soud – na rozdíl od soudu I. stupně – toho názoru, že dlužnici nelze pro oddlužení srazit částku odpovídající čisté částce z mimořádného finančního ohodnocení zdravotnického personálu v souvislosti s epidemií COVID – 19 na jaře 2020. Za situace, kdy výše průměrných srážek dlužnice pro oddlužení za období od 3/2019 do 8/2019 činila 18 896 Kč (B-20), za období od 9/2019 do 2/2020 činila 11 795 Kč (B-21) a za období od 3/2020 do 8/2020 činila 14 199 Kč (B-22), považuje odvolací soud za adekvátní výši snížené měsíční splátky ze mzdy za měsíc říjen 2020 částku 15 000 Kč.

26. Na základě svých zjištění a veden názory vyjádřenými shora postupoval odvolací soud podle § 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř. a napadené usnesení změnil ve výroku uvedeným způsobem, pokud jde o mimořádné snížení (jedné) splátky ze mzdy za měsíc říjen 2020; výše ostatních měsíčních splátek tím není dotčena.
27. Pro potřebu dalšího řízení odvolací soud připomíná, že pokud bude též v dalších měsících dlužnice příjemkyní mimořádného finančního ohodnocení zdravotnického personálu v souvislosti s epidemií COVID – 19 popř. dalších benefitů spojených s epidemií COVID – 19 (např. mimořádné odměny za práci u lůžka s pacienty s COVID – 19), změní soud I. stupně i bez návrhu dlužnice své rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře podle § 407 odst. 3 IZ, ve znění do 31. 5. 2019, za použití § 14 odst. 1, 2 koronavirového zákona ve smyslu shora uvedených závěrů odvolacího soudu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je dovolání přípustné, jestliže na základě dovolání podaného do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Praze, dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak (§ 237, § 239 a § 240 odst. 1 o.s.ř.).

Toto rozhodnutí se považuje za doručené okamžikem jeho zveřejnění v insolvenčním rejstříku (§ 71 odst. 2 IZ); lhůta k podání dovolání začíná běžet ode dne, kdy bylo rozhodnutí doručeno adresátu zvláštním způsobem (§ 74 odst. 2 IZ).

Praha 5. ledna 2021

JUDr. Ing. Jaroslav Zelenka, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Vladimíra Chalupová.